

10 Νοεμβρίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΑΡΓΥΡΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 193/93)

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Απόρριψη ιεραρχικής προσφυγής χωρίς διεξαγωγή οποιασδήποτε νέας έρευνας — Αποτελεί επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών — Επικύρωση άκυρης απόφασης καθιστά την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών άκυρη.

5

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Αίτηση για άδεια Μεταφορέα "Α" Άρθρο 15(3) του Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφορέας Νόμου (Ν. 9/82) — Δέουσα έρευνα — Μη διεξαγωγή της καθιστά την απόφαση άκυρη.

10

Οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, με την οποία είχε απορριφθεί ιεραρχική προσφυγή τους, κατά της Αρχής Αδειών που είχε απορρίψει αίτημά τους για παραχώρηση σ' αυτούς 12 αδειών Μεταφορέα "Α". Κύριο επιχείρημα των αιτητών, ήταν ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επικύρωσε άκυρη απόφαση της Αρχής Αδειών, εφόσον αυτή είχε εκδοθεί από παράνομο συγκροτημένο όργανο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικού Συμβουλίου) Νόμου του 1988 (Ν. 149/88), οι οποίες είχαν κηρυχθεί αντισυνταγματικές από το Ανώτατο Δικαστήριο και ως εκ τούτου και η ίδια επικυρωτική επίδικη απόφαση ήταν κι αυτή άκυρη. Περαιτέρω οι αιτητές ισχυρίστηκαν έλλειψη δέουσας έρευνας.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

25

1. Η επίδικη απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών αποτελούσε στην ουσία επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών και όχι νέα απόφαση σ' αντικατάσταση εκείνης της Αρχής Αδειών.

5 Στην ίδια άποψη καταλήγει το Δικαστήριο και για τον πρόσθετο λόγο ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, όπως φαίνεται από τα στοιχεία, δεν προέβηκε σε δική της έρευνα πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης. Αρκέστηκε απλώς στο να καλέσει τον αιτητή να υποβάλει τις παραστάσεις του και να λάβει υπόψη τα στοιχεία που βρισκόνταν
10 ενώπιον της Αρχής Αδειών κατά το χρόνο λήψης της απόφασης της 16/1/91.

15 Η παράλειψη της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να προβεί σε δική της έρευνας, ενισχύει την άποψη, ότι η απόφασή της, που δεν ήταν διαφορετική από εκείνη της Αρχής Αδειών, αποτελεί στην ουσία επικύρωση της νομικά ανύπαρκτης απόφασης της Αρχής Αδειών.

Για το λόγο αυτό, η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί.

- 20 2. Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω και έστω κι αν γινόταν δεκτό ότι η επίδικη απόφαση αποτελεί νέα απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, η απόφαση αυτή πρέπει και πάλι ν' ακυρωθεί για έλλειψη δέουσας έρευνας.

25 Όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 16/9/92, η Αρχή είχε ενώπιόν της εκτός των αιτήσεων του αιτητή, τις εκθέσεις των Επαρχιακών Ελεγκτών Μεταφορών Λεμεσού-Πάφου και Αμμοχώστου- Λάρνακας, ημερομηνίας 21/12/89 και 15/1/90 αντίστοιχα. Σε καμιά από τις εκθέσεις
30 δε γίνεται αναφορά στις ανάγκες της περιφέρειας την οποία κάλυπταν για μεταφορά "του σκοπούμενου είδους φορτίου" και την έκταση και φύση των αναγκών αυτών, ούτε γίνεται αναφορά ως προς το κατά πόσο οι ανάγκες αυτές εξυπηρετούνται από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα της κατηγορίας αυτής. Γίνεται απλώς
35 αναφορά στον αριθμό των υφισταμένων αδειούχων Μεταφορέων "Α" γενικού φορτίου, όπως και τον αριθμό των υφισταμένων αδειούχων Μεταφορέων "Α", τύπου VAN, για μεταφορές δεμάτων. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, στην Πάφο υπήρχαν 2 τέτοια αδειούχα οχήματα, στη Λεμεσό 7 και στη Λάρνακα 5. Για την επαρχία
40 Λευκωσίας δεν έγινε καμιά έρευνα. Ούτε και έγινε έρευνα ως προς τις ανάγκες των συγκεκριμένων περιφερειών, για μεταφορά του σκοπούμενου είδους φορτίου, ούτε κατά πόσο τα υφιστάμενα αυτά οχήματα ικανοποιούσαν τις ανάγκες αυτές, όπως ορίζει ο Νόμος.

Επιπλέον, όπως αναφέρεται στην έκθεση του Ελεγκτή Μεταφορέων για τις επαρχίες Λεμεσού και Πάφου, ημερομηνίας 21/12/89, το Δεκέμβριο του 1988 δόθηκαν "34 συνολικά άδειες σε διάφορους αιτητές, οι οποίες όμως μέχρι σήμερα δεν υλοποιήθηκαν (μεταφορά δεμάτων)".

5

Το Άρθρο 5(ii)(δ) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (Ν. 9/82), προνοεί ότι άδεια οδικής χρήσεως δύναται ν' ανακληθεί "οσάκις ο κάτοχος αυτής παραλείπει να εκτελεί την οδική χρήσιν, δι' ην παρεχωρήθη διά χρονικήν περίοδον δύο μηνών, εκτός εάν αυτός εξησφάλισε την έγκρισιν της αρχής αδειών διά την τοιαύτην παράλειψιν".

10

Δεν αναφέρεται πουθενά ο λόγος, για τον οποίο δεν υλοποιήθηκαν οι 34 άδειες, ούτε αν υπήρχε έγκριση της Αρχής Αδειών προς τούτο, ούτε και κατά πόσο με την υλοποίησή τους θα ικανοποιούνται επαρκώς οι υφιστάμενοι ανάγκες για τέτοιου είδους φορτία.

15

Το θέμα της έλλειψης δέουσας έρευνας καθίσταται πιο σοβαρό αν ληφθεί υπόψη το μεγάλο χρονικό διάστημα (περίπου δύο χρόνια) που μεσολάβησε από την απόφαση της Αρχής Αδειών μέχρι την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Το μεγάλο χρονικό διάστημα που διέλευσε, επέβαλε τη διεξαγωγή νέας έρευνας ως προς τις νέες ανάγκες των αναφερομένων περιοχών και το βαθμό ικανοποίησής τους. Επίσης, όπως φαίνεται από τα πρακτικά, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, δε διεξήγαγε καμιά έρευνα πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης, ως προς την τύχη των 34 αδειών που αναφέρονται στην έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών Λεμεσού - Πάφου και κατά πόσο αυτές τελικά υλοποιήθηκαν ή όχι. Το στοιχείο αυτό ήταν σημαντικό για τη διαμόρφωση κρίσεως, ως προς το κατά πόσο οι ανάγκες μεταφοράς του φορτίου αυτού του είδους, ικανοποιούνται ή όχι.

20

25

30

Αποτέλεσμα της μη διεξαγωγής δέουσας έρευνας, ήταν να μην τεθούν όλα τα απαραίτητα στοιχεία ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, γεγονός που οδηγεί σε ακύρωση της επίδικης απόφασης.

35

Επίσης, και ενόψει των πιο πάνω, η αιτιολογία της επίδικης απόφασης, δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων.

40

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου ν. Καραγιώργη και Άλλου (1991) 3

Α.Α.Δ. 159,

Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563,

5 Α/φοί Γ. Κ. Μακρή Λτδ ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 4122,

Πουκή ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2044,

10 Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421,

Νικολάου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684,

15 Αρέστη ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3822,

Μουτουλλάς - Καλοπαναγιώτης Μεταφοραί Λτδ ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 932,

20 Θεοδώρου και Άλλοι ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (1991) 4 Α.Α.Δ. 2056,

Ζύγκα ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218,

25 Ιωάννου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών και Άλλου (1992) 4 Α.Α.Δ. 762,

Πασιαρδής ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1993) 4 Α.Α.Δ. 2520.

30 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση, ημερομηνίας 5/1/93, με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών να απορρίψει αίτηση του αιτητή για χορήγηση σ' αυτόν 12 αδειών Μεταφορέα "Α" μεταφορά δεμάτων σ' ολόκληρη την Κύπρο.

Α. Ντορζής, για τον Αιτητή.

40 Α. Μαππουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή, ζητείται η ακύρωση της

απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 5/1/93, με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών να απορρίψει αίτησή του για χορήγηση σ' αυτόν 12 αδειών Μεταφορέα "Α" για μεταφορά δεμάτων σ' ολόκληρη την Κύπρο.

5

Ο αιτητής είναι επαναπατρισθείς και ασχολείται με ενοικιάσεις αυτοκινήτων "Ζ". Διατηρεί προς το σκοπό αυτό γραφεία στη Λάρνακα και Πάφο.

10

Στις 7/12/89, υπέβαλε 12 αιτήσεις για άδειες Μεταφορέα "Α", αναφορικά με ισάριθμα καινούργια οχήματα τύπου VAN, για μεταφορά δεμάτων από πόλη σε πόλη. Οι 3 από τις αιτήσεις αφορούσαν τη Λευκωσία, 3 τη Λάρνακα, 3 τη Λεμεσό και 3 την Πάφο.

15

Ο Επαρχιακός Ελεγκτής Μεταφορών υπέβαλε έκθεση, στις 21/12/89, αναφορικά με τις Επαρχίες Λεμεσού και Πάφου (κυανό 8 στο φάκελο, Τεκμήριο 1), στην οποία αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

20

"Στην Πάφο υπάρχουν 2 αδειούχοι μεταφορείς "Α" τύπου "ΒΑΝ" για μεταφορά δεμάτων και στη Λεμεσό 7.

Επίσης υπάρχουν συνολικά στην Πάφο 166 μεταφορείς "Α" αδειούχοι γενικού φορτίου και στη Λεμεσό 766.

Σημειώστε ότι η Α.Α.Α. και η Α.Α. το Δεκέμβριο του 1988 αποφάσισε να χορηγήσει 34 συνολικά άδειες σε διάφορους αιτητές οι οποίες όμως μέχρι σήμερα δεν υλοποιήθηκαν (μεταφορά δεμάτων)."

25

Στην έκθεση αναφερόταν επίσης ότι οι οργανώσεις ΣΕΑΚ και ΠΕΕΑ έφεραν ένσταση γιατί οι υφιστάμενοι μεταφορείς "Α" ικανοποιούσαν τις ανάγκες των αστικών περιφερειών Λεμεσού και Πάφου.

30

Επίσης, ο Ελεγκτής Οδικών Μεταφορών, σε έκθεσή του, ημερομηνίας 15/1/90, για τις αιτήσεις που αφορούσαν τη Λάρνακα (Κυανό 19), ανέφερε τα εξής:

35

"Η Αστική Περιφέρεια Λάρνακας διαθέτει 22 Μεταφορείς "Α" κάτω των 5080 kg.

40

Πρόσφατα η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών παρεχώρησε 2 Μετ. "Α" της Εταιρείας Α. ΜΑΚΡΗΣ TOURIST TAXI SERVICE CO L.T.D., 2 της Εταιρείας ΑΚΗΣ (Μεταφορές δεμάτων

EXPRESS) Α.Τ.Δ. και 1 της Εταιρείας Ταξί Κυριάκος Α.Τ.Δ..
 Όλα τα πιο πάνω είναι για μεταφορά δεμάτων, τύπου VAN και
 είναι κάτω των 5080 kg."

- 5 Η Αρχή Αδειών, στη συνεδρία της ημερομηνίας 7/6/90 (Κυανό 23), άκουσε τις απόψεις του αιτητή και στις 16/1/91 έλαβε την πιο κάτω απόφαση (Κυανό 24):

10 "Το Τμήμα εισηγείται απόρριψη των αιτήσεων γιατί οι ανάγκες εξυπηρετούνται από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα της κατηγορίας αυτής και τυχόν χορήγηση της άδειας αυτής θα επηρεάσει δυσμενώς τα ταχυδρομεία της Κύπρου.

15 Η Αρχή Αδειών, διαφωνώντας του Προέδρου, αποφάσισε να απορρίψει τις πιο πάνω αιτήσεις, γιατί οι ανάγκες εξυπηρετούνται ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα της κατηγορίας αυτής.

20 Η διαφωνία του Προέδρου συνίσταται στο ότι πρόκειται περί νέας υπηρεσίας για εξυπηρέτηση του κοινού στην οποία το ίδιο το Υπουργείο εξήτησε να δίνονται άδειες."

25 Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 4/2/91, εναντίον της δε ο αιτητής καταχώρησε, στις 20/2/91, ιεραρχική προσφυγή, προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους:

30 "1) Υπάρχουν αρκετές ανάγκες, 2) Περιορίζεται το δικαίωμα του ελεύθερου ανταγωνισμού, 3) Η υπηρεσία μας θα είναι επί 24ώρου βάσεως, 4) Τα υφιστάμενα γραφεία δεν εξυπηρετούν αρκετά, ειδικά στην Πάφον όπου θα είναι και η βάση της επιχείρησής μας."

35 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, άκουσε τον αιτητή κατά τη συνεδρία της, ημερομηνίας 16/9/92 (Ερυθρό 3 στο φάκελο, Τεκμήριο 2) και στις 18/12/92 εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση (Ερυθρό 5):

40 "Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών για χορήγηση στον προσφεύγοντα συνολικά 12 αδειών Α' για οχήματα ωφέλιμου φορτίου κάτω των 5080 κιλών για την εκτέλεση μεταφορών μικροδεμάτων. Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων κρίνουμε ότι οι μεταφορικές ανάγκες του είδους αυτού εξυπηρετούνται προς το παρόν ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα του είδους αυτού και γι' αυτό η προσφυγή απορρίπτεται."

Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστο-

λή, ημερομηνίας 12/1/93 και εναντίον της καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Τα νομικά σημεία βάσει των οποίων ο αιτητής επιζητεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης, είναι τα ακόλουθα:

(1) Η επίδικη απόφαση είναι άκυρη γιατί αποτελεί επικύρωση απόφασης που λήφθηκε από παράνομα συγκροτημένο όργανο, την Αρχή Αδειών.

(2) Δε διεξήχθη η δέουσα έρευνα.

(3) Η επίδικη απόφαση είναι ανατιολόγητη.

Αναπτύσσοντας τους λόγους ακυρώσεως, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η Αρχή Αδειών, κατά το χρόνο λήψης της απόφασής της (16/1/91), λειτουργούσε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου 149/88 οι οποίες κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου ν. Καραγιώργη και Άλλου** (1991) 3 Α.Α.Δ. 159. Σε σειρά αποφάσεων που ακολούθησαν, αποφάσεις Συμβουλίων Οργάνων που λειτουργούσαν βάσει του Νόμου αυτού, κηρύχθηκαν άκυρες. Η επίδικη απόφαση, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή, αν και λήφθηκε από νόμιμα συγκροτημένο όργανο, πρέπει ν' ακυρωθεί γιατί στην ουσία δεν αποτελεί νέα απόφαση, στα πλαίσια του άρθρου 4Α(4)(δ) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων, αλλά επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών.

Ο δικηγόρος του αιτητή, ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, δεν προέβηκε σε δική της έρευνα, αλλά άκουσε μόνο τις απόψεις του αιτητή και βασίστηκε στην ελλειπή έρευνα της Αρχής Αδειών από την οποία δεν φαίνεται ότι οι ανάγκες του κοινού κατά τον ουσιαστικό χρόνο εξυπηρετούνταν ικανοποιητικά. Όσο για την αιτιολογία της επίδικης απόφασης, ο δικηγόρος ισχυρίστηκε ότι είναι σύντομη και αόριστη κι ότι το συμπέρασμα της καθ'ης η αίτηση, ότι οι ανάγκες εξυπηρετούνται ικανοποιητικά, δε συνάδει με την παραχώρηση το 1988, 34 νέων αδειών, οι οποίες όμως δεν υλοποιήθηκαν.

Ο δικηγόρος της καθ'ης η αίτηση, υποστήριξε ότι η επίδικη απόφαση, έστω κι αν εκδόθηκε από μη νόμιμα συγκροτημένο όργανο, διασώζεται από την αρχή της βεβαιότητας και συνέχειας της διοικήσεως (de facto οργάνων). Περαιτέρω, η Αναθεωρητική Αρχή

Αδειών διεξήγαγε νέα έρευνα και άσκησε πρωτογενή εξουσία και εξέτασε την υπόθεση από την αρχή, βάσει των εξουσιών που της παρέχονται από το άρθρο 4Α(3), (4) και (5) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων. Επομένως, η απόφασή της δεν αποτελεί επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών. Είναι επίσης η θέση του ότι η έρευνα της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ήταν πλήρης, ότι είχε ενώπιόν της, κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης τους σχετικούς φακέλους, τις δηλώσεις του αιτητή και τις εκθέσεις των Επαρχιακών Ελεγκτών Μεταφορών, η απόφασή της ήταν λογικά επιτρεπτή σ' αυτήν και δεόντως αιτιολογημένη.

Δεν αμφισβητήθηκε ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή, ότι κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης της Αρχής Αδειών, η Αρχή αυτή λειτουργούσε σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμου του 1988 (Νόμος αρ. 149/88). Οι πρόνοιες του Νόμου αυτού που αφορούσαν τη σύνθεση και λειτουργία συγκεκριμένων Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου, ανάμεσα στους οποίους και η Αρχή Αδειών, όχι όμως η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών (Βλέπε Πίνακα του Νόμου), κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές στην υπόθεση **ΡΙΚ ν. Καραγιώργη και Άλλου** (πιο πάνω). Ως αποτέλεσμα, αποφάσεις των Οργανισμών αυτών που λήφθηκαν κατά το χρόνο της αντισυνταγματικής συγκρότησής τους, κηρύχθηκαν άκυρες από το Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεων που ακολούθησαν. Ανάμεσα στις ακυρωτικές αποφάσεις του Δικαστηρίου, περιλαμβάνονται και αποφάσεις της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, με τις οποίες επικύρωσε αποφάσεις της Αρχής Αδειών που λήφθηκαν κατά την περίοδο της μη νόμιμης συγκρότησής της (Βλέπε, **Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, **Αδελφοί Γ. Κ. Μακρή Ατδ. ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1991) 4 Α.Α.Δ. 4122, **Μιχάλη Πουκή ν. Δημοκρατίας**, (1992) 4 Α.Α.Δ. 2044, **Δημητρίου ν. Δημοκρατίας**, (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421).

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση ότι η επίδικη απόφαση διασώζεται με την επίκληση της αρχής των de facto οργάνων, απορρίπτεται. Όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Νικολάου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684, "... το Κυπριακό Σύνταγμα δεν παρέχει πεδίο για την επίκληση κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες της αρχής της νομιμότητας αποφάσεων de facto οργάνων." (Σχετικές είναι επίσης και οι υποθέσεις **Αρέστη ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 3822, **Μοντουλάς-Καλοπαναγιώτης Μεταφοραί Ατδ. ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 932, **Θεοδώρου και Άλλοι ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου** (1991) 4 Α.Α.Δ. 2056.) Επομένως, το ερώτημα που τίθεται εδώ είναι κατά

πόσο η επίδικη απόφαση αποτελεί επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών ή νέα απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών.

Το κείμενο της επίδικης απόφασης έχει παρατεθεί προηγουμένως. Σ' αυτό δε γίνεται λεκτικά αναφορά σε "επικύρωση" απόφασης της Αρχής Αδειών, αλλά, όπως αναφέρεται, "η προσφυγή απορρίπτεται" (η ιεραρχική προσφυγή).

5

Οι εξουσίες της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, όπως εκτίθενται στο άρθρο 4Α(4) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (αρ. 9/82), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 84/84, είναι:

10

- "(α) να επικυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (β) να ακυρώση την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (γ) να τροποποιήση την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης·
- (ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν."

15

20

Στην υπόθεση **Ζύγκα ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218, λέχθηκε ότι: "Η 'απόρριψη' ιεραρχικής προσφυγής αφεαυτής, δεν αποτελεί απόφαση στην οποία μπορεί να αχθεί η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών...". Και πιο κάτω:

25

"Στην υπό εξέταση υπόθεση, η κατάληξη της ιεραρχικής προσφυγής δεν ήταν λεκτικά η επικύρωση της προσβληθείσας απόφασης αλλά η απόρριψη της προσφυγής. Η επικύρωση όμως εξυπακούεται από την απόρριψη. Διαφορετικά, η επίδικη απόφαση δε θα ήταν λυσιτελής και δε θα μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής. Το αντικειμενικό αποτέλεσμα της ιεραρχικής προσφυγής ήταν η επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών. Ο όρος "απόφαση", όπως απαντάται στο άρθρο 4Α(4), του Ν. 9/82 υποδηλώνει το αποτέλεσμα της προσφυγής και όχι το σκεπτικό που τη στοιχειοθετεί. Το κριτήριο είναι αντικειμενικό. Η αμφισβήτηση της επίδικης απόφασης επικεντρώνεται στη δικαιική της υπόσταση."

30

35

Συμφωνώ με τα πιο πάνω και βρίσκω ότι και στην παρούσα περίπτωση, η επίδικη απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών αποτελούσε στην ουσία επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών και όχι νέα απόφαση σ' αντικατάσταση εκείνης της Αρχής Αδειών.

40

Στην ίδια άποψη καταλήγω και για τον πρόσθετο λόγο ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, όπως φαίνεται από τα ενώπιόν μου στοιχεία, δεν προέβηκε σε δική της έρευνα πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης. Αρκέστηκε απλώς στο να καλέσει τον αιτητή να υποβάλει τις παραστάσεις του και να λάβει υπόψη τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιον της Αρχής Αδειών κατά το χρόνο λήψης της απόφασής της (16/1/91). Σχετική είναι και η υπόθεση **Δημητρίου ν. Δημοκρατίας** (πιο πάνω), όπου λέχθηκαν και τα ακόλουθα:

- 5
10
15
"δ) λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορεί εύλογα να αποκλειστεί η πιθανότητα ότι στη λήψη της επίδικης απόφασης της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επηρεάστηκε ουσιαστικά από την άκυρη διαδικασία και τη χωρίς νομικό έρεισμα απόφαση της Αρχής Αδειών."

- 20 Η παράλειψη της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να προβεί σε δική της έρευνα ενισχύει την άποψη ότι η απόφασή της, που δεν ήταν διαφορετική από εκείνη της Αρχής Αδειών, αποτελεί στην ουσία επικύρωση της νομικά ανύπαρκτης απόφασης της Αρχής Αδειών.

Για το λόγο αυτό, η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί.

- 25 Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω και έστω κι αν γινόταν δεκτό ότι η επίδικη απόφαση αποτελεί νέα απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, πιστεύω ότι η απόφαση αυτή πρέπει και πάλι ν' ακυρωθεί για έλλειψη δέουσας έρευνας.

- 30 Το άρθρο 15(3) του Νόμου προνοεί ότι:

"(3) Η αρχή αδειών εν τη ενασκήσει της διακριτικής αυτής εξουσίας διά την χορήγησιν αδειας μεταφορέως "Α" θα εξετάζη τα κάτωθι:

- 35 (α) Τας ανάγκας της περιφερείας διά την μεταφοράν του σκοπούμένου είδους φορτίου ως και την έκτασιν και φύσιν των τοιούτων αναγκών·

- 40 (β) την έκτασιν καθ' ην αι τοιαύται ανάγκαι εξυπηρετούνται υπό των εν τη περιφορεία υφισταμένων αδειούχων μεταφορέων "Α"·

(γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ο αιτητής θα δύναται να παρέχη εις την περιφέρειαν ασφαλείς, συνεχείς

και τακτικές μεταφορικής υπηρεσίας·

.....".

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 16/9/92, η Αρχή είχε ενώπιόν της, εκτός των αιτήσεων του αιτητή, τις εκθέσεις των Επαρχιακών Ελεγκτών Μεταφορών Λεμεσού-Πάφου και Αμμοχώστου-Λάρνακας, ημερομηνίας 21/12/89 και 15/1/90 αντίστοιχα. Σε καμιά από τις δύο εκθέσεις γίνεται αναφορά στις ανάγκες της περιφέρειας την οποία κάλυπταν για μεταφορά "του σκοπούμενου είδους φορτίου" και την έκταση και φύση των αναγκών αυτών, ούτε γίνεται αναφορά ως προς το κατά πόσο οι ανάγκες αυτές εξυπηρετούνται από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα της κατηγορίας αυτής. Γίνεται απλώς αναφορά στον αριθμό των υφιστάμενων αδειούχων Μεταφορέων "Α" γενικού φορτίου, όπως και τον αριθμό των υφιστάμενων αδειούχων Μεταφορέων "Α", τύπου VAN, για μεταφορές δεμάτων. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, στην Πάφο υπήρχαν 2 τέτοια αδειούχα οχήματα, στη Λεμεσό 7 και στη Λάρνακα 5. Για την επαρχία Λευκωσίας δεν έγινε καμιά έρευνα. Ούτε και έγινε έρευνα ως προς τις ανάγκες των συγκεκριμένων περιφερειών, για μεταφορά του σκοπούμενου είδους φορτίου, ούτε κατά πόσο τα υφιστάμενα αυτά οχήματα ικανοποιούσαν τις ανάγκες αυτές, όπως ορίζει ο Νόμος.

Επιπλέον, όπως αναφέρεται στην έκθεση του Ελεγκτή Μεταφορών για τις επαρχίες Λεμεσού και Πάφου, ημερομηνίας 21/12/89, το Δεκέμβριο του 1988 δόθηκαν "34 συνολικά άδειες σε διάφορους αιτητές οι οποίες όμως μέχρι σήμερα δεν υλοποιήθηκαν (μεταφορά δεμάτων)".

Το άρθρο 5(11)(δ) του Νόμου, προνοεί ότι άδεια οδικής χρήσεως δύναται ν' ανακληθεί "οσάκις ο κάτοχος αυτής παραλείπει να εκτελή την οδικήν χρήσιν δι' ην παρεχωρήθη διά χρονικήν περίοδον δύο μηνών εκτός εάν ούτος εξησφάλισε την έγκρισιν της αρχής αδειών διά την τοιαύτην παράλειψιν".

Δεν αναφέρεται πουθενά ο λόγος για τον οποίο δεν υλοποιήθηκαν οι 34 άδειες, ούτε αν υπήρχε έγκριση της Αρχής Αδειών προς τούτο, ούτε και κατά πόσο με την υλοποίησή τους θα ικανοποιούνταν επαρκώς οι υφιστάμενες ανάγκες για τέτοιου είδους φορτία.

Το θέμα της έλλειψης δέουσας έρευνας καθίσταται πιο σοβαρό αν ληφθεί υπόψη το μεγάλο χρονικό διάστημα (περίπου δύο χρόνια) που μεσολάβησε από την απόφαση της Αρχής Αδειών μέχρι

5 την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Το μεγάλο χρονικό διάστημα που διέλευσε επέβαλλε τη διεξαγωγή νέας έρευνας ως προς τις νέες ανάγκες των αναφερομένων περιοχών και το βαθμό ικανοποίησής τους (Σχετικές είναι και οι υποθέσεις *Ιωάννου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών και Άλλου* (1992) 4 Α.Α.Δ. 762 και *Πασιαρδής ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2520). Επίσης, όπως φαίνεται από τα πρακτικά, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, δε διεξήγαγε καμιά έρευνα πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης, ως προς την τύχη των 34 αδειών που αναφέρονται στην έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών Λεμεσού-Πάφου και κατά πόσο αυτές τελικά υλοποιήθηκαν ή όχι. Το στοιχείο αυτό ήταν σημαντικό κατά τη γνώμη μου για τη διαμόρφωση κρίσεως ως προς το κατά πόσο οι ανάγκες μεταφοράς του φορτίου αυτού του είδους, ικανοποιούνταν ή όχι.

15
20 Αποτέλεσμα της μη διεξαγωγής δέουσας έρευνας ήταν να μην τεθούν όλα τα απαραίτητα στοιχεία ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, γεγονός που οδηγεί σε ακύρωση της επίδικης απόφασης.

25 Επίσης, και ενόψει των πιο πάνω, η αιτιολογία της επίδικης απόφασης, δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων.

30 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η παρούσα προσφυγή πρέπει να επιτύχει και η επίδικη απόφαση ως εκ τούτου ακυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

30 *Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*